

Sneg nas ne bo presenetil

Delovne ljudi in občane občine Ljubljana-Siška obveščamo, da je občinski štab zimske službe ocenil pripravljenost vseh družbenih dejavnikov v občini na bližajočo se zimsko sezono 1983-84 in v skladu s sprejetimi sklepi mestnega štaba zimske službe v Ljubljani ter Odloka o ureditvi zimske službe na območju ljubljanskih občin (Ur. list SRS št. 2-80) sprejel naslednja stališča:

— v prvi prioriteti se čistijo in plužijo ljubljanski cestni križi in proge mestnega potniškega prometa,

— v drugi prioriteti se čistijo povezovalne in tranzitne ceste in

— v tretji prioriteti se čistijo ostale ulice in pešceve površine.

V Ljubljani bo opravljalo zimsko službo Komunalno podjetje Ljubljana. Dežurna služba bo uvedena od 15. 12. 1983 dalje. Čiščenje bo izvajalec opravil v roku 24 ur po končanih padavinah.

Odlok o ureditvi zimske službe, kar je potrebno posebej poudariti, zavezuje krajevne skupnosti, hišne svete, tozde, delovne organizacije in lasnike stanovanjskih hiš, kot tudi druge samoupravne organizacije, da so dolžni s svojih funkcionalnih površin in pločnikov, ob njihovih površinah odstraniti zapadli sneg vsa-

kokrat, ko ga zapade 5 cm, in če še sneži, najkasneje do 6. ure zjutraj, oziroma dve uri po sneženju, če je prenehalo snežiti pred 17. uro.

Odlok zavezuje tudi vse zgorej navedene, da sproti odstranjujejo ledene sveče s streh in žlebov, posipavajo pločnike ob poledicah, čistijo ulične požiralnike, s tem da ob cestnih požiralnikih zagotovijo redno odvodnjanje. Pri tem velja posebej opozoriti, da je prepovedano posipavanje z žaganjem, smetmi in drugim neprimernim materialom.

Občinski štab zimske službe prosi vse delovne ljudi in občane ter krajevne skupnosti, da na krajevno pristojen način obvestijo vse lastnike motornih vozil, naj ne parkirajo svojih motornih vozil na cestno-prometnih površinah, kjer bi ovirala izvajalce pri čiščenju in pluženju zapadlega snega.

Severna obvoznica odprta

Po krajši slovesnosti, ki je bila v sredo 23. novembra na stičišču občin Bežigrad in Šiška je ing. Ciril Stanič ob prisotnosti vidnih družbenopolitičnih delavcev mesta in občin prerezal vrvico, kar pomeni, da je novozgrajena severna obvoznica odprta za ves promet.

S to otvoritvijo nove ceste je dobila že zgrajena zahodna obvoznica še večji pomen, saj je poleg vozil iz gorenjske smeri sprejela tudi ves tranzitni promet s severne — mariborske smeri. Gradnja 3,5 kilometra dolge obvoznice je stekla v predvidenem roku, investicija pa je veljala 1,2 milijarde dinarjev, toliko, kolikor je bilo predvideno.

Že naslednje leto naj bi jo podaljšali proti vzhodu — ljubljanski industrijski coni. Le za vzhodno obvoznico se še ne ve, kdaj se je bodo lotili, kajti trenutno stanje prometa namreč še ne opravičuje njene naložbe.

Jože Čurin

NAŠI KLICAJI!!!

Dinarska nelikvidnost

Dobro so znané težave, ki jih ima Jugoslavija pri plačevanju svojih obveznosti do tujine in s tem pri zagotavljanju svoje devizne likvidnosti. Toda poleg problemov pri devizni likvidnosti nas vse bolj pesti tudi dinarska nelikvidnost, ki ima lahko prav tako hude posledice. Toda zdi se, da temu problemu namenimo precej manj pozornosti, kot bi hoteli reči: to je naš notranji problem, nekako ga bomo že rešili, kajti pri reševanju bomo imeli mnogo manj omejitev kot pri zagotavljanju devizne likvidnosti, kjer nam upniki postavljajo najrazličnejše pogoje.

A tako je zgolj na prvi pogled, kajti dinarsko in devizno poslovanje je med seboj tesno povezano in soodvisno, hkrati pa tuji upniki zahtevajo tudi uresničitev nekaterih ukrepov na področju dinarskega poslovanja, kar se najbolj kaže pri vodenju zelo omejevalne kreditno monetarne politike in pa v politiki obrestnih mer, ki so že zdaj izredno visoke, po novem letu pa naj bi se še povečale in v še večji meri kot doslej in bolj avtomatizirano upoštevale stopnjo inflacije, tako da bodo z večanjem stopnje inflacije avtomatično rasle tudi obrestne mere.

Prav omejevalna kreditno monetarna politika in visoke obrestne mere pa so precej prispevale k vse večji dinarski nelikvidnosti. Posojila so draga in še vse težje jih je dobiti, struktura obratnih sredstev naših delovnih organizacij pa je v največji večini neustrezna, tako da delovne organizacije temeljijo svoje poslovanje v izredno velikem obsegu na dinarskih posojilih.

Problem dinarske nelikvidnosti v Jugoslaviji ni nov. Vedno smo ga reševali z začasnimi ukrepi, s čimer pa smo reševanje problema le prelagali, vendar pa se je zato potem pojav vedno znova pokazal na višji ravni in v večjem obsegu. Eden izmed zadnjih ukrepov je bil obračun po plačani realizaciji (prej fakturirani), hkrati pa smo sprejeli predpis o poravnavi dolžniškoupniških razmerij v 15 dneh ali pa mora biti plačilo zavarovano z ustreznimi instrumenti plačilnega prometa, s čimer naj bi izboljšali finančno disciplino. Toda z naraščanjem dinarske nelikvidnosti se finančna disciplina spet poslabšuje, kar je seveda povsem razumljivo, kajti če nimaš denarja, ne moreš plačati svojih obveznosti.

To dokazujejo tudi nekateri podatki o devetmesečnem poslovanju šišenskega gospodarstva, ki je imelo konec septembra za 40 odstotkov več neporavnanih obveznosti kot konec lanskega septembra, pri čemer pa so obveznosti do dobaviteljev naraščale za 22 indeksnih točk počasneje od terjatev do kupcev. Ali še bolj zgovoren podatek: obseg kratkoročnih kreditov, s katerimi so delovne organizacije reševale svoje likvidnostne težave, se je v devetmesečju povečal kar za 53 odstotkov.

Povsem jasno je, da se bomo morali reševanja dinarske (ne)likvidnosti lotiti bolj odločno kot doslej, vendar pa bomo morali pri tem najti takšne rešitve, ki bodo problem res razrešile, ne pa ga le preložile. Seveda pa to reševanje ne sme potekati tako, da bi bili oškodovani dobri gospodarji — tudi takšne želje se pojavljajo. Seveda pa se potem hitro znajdemo v dobro znanem več ali manj začaranem krogu ekonomskih zakonitosti, odgovornosti, socialnih problemov, brezposelnosti... Toda nadaljnje mižanje pred resnico nam ne bo povzročilo nič drugega kot čez čas še bolj boječ spregled o resnosti tega problemnega vprašanja.